

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdászati hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt.
Egyedre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Előfizetési pénzek a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

A lap az előfizetőknek a nyitólapon
közlemények a szerkesztőségnek
Dél- és külföldi hírlapok számára bi-
fogad Hay Károly hirdetésnyelv-nyelvi
Budapesten, 3 deb.-utca, 14. sz. 2. ajtó.

Hirdetési díja:
Út barabos peritior 6 kr. Bélyeg minden Leik-
tatanál 30 kr.
Nyitólapon garmond ára 20 kr.

Nagyobb és többszori hirdetések jutányosan
számlálhatók.

Előfizetési pénzek, reklamációk, és hirdetések
a kiadóhoz intézendők.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1878-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Egyedre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadó
hoz csatolva, — legcélszerűbben posta-
utalványon — a nyomtatandó példányok
s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb
beküldendők.

A látszat rabjai.

Társadalmi bajaink legkirívóbb
színeiben bizonyára a vidéki életnek
ezor ága-bogaiban nyilatkoznak. A
vidék társadalmának megfigyelése
annyi, mint a beteg társadalom se-
beire gyógyírt találni.

Csak örömmel üdvözljük a téren
ama lapokat, melyek társadalmi irá-
nyunkat figyelemmel kísérve, bizo-
nyára ezikkeink igazságának hatásá-
alatt egy általános és valljuk meg,
találó képből rajzolják le a látszat
rabjait.

Szép himes tojás — ugymond —
a mai kor társadalmá, melynek kül-
színét, felületét, vakító zománczsal
vonták be a haladás bűgéből, s
nem hiányzik róla cifra-ság, tarka
virágok, hogy a felületesen vizsgáló

lelkesebben kiáltson föl: „Ime a mi
társadalmunk mennyi virággal, dísz-
szel ékeskedik!“ De tessék csak kettő
választani a szép himes tojást, mit
rejt magába a tarka héj? Koránt-
sem egy jövő élet magvát, nem a
boldogság csiréit, de megrögzött bo-
tegségeket, melyek kiirtását oly rég
sürgetik, hanem biába!

Hu gűg uralkodik az emberek
között, s a szerénység ruháit elhajítva
vakon rohannak a romlás örvényébe.

A „látszat rabjai“ ünnepi kön-
tűben járnak, hogy port hintsenek
a világ szemébe, míg belsőjük gyá-
szos szegénységgel van tele. Farizeu-
sok, kik adnak a szegénynek, de csak
hogy tündökljenek s majd többet
nyerjenek egykor őrte. Ma minden
ember többnek akar látszani, mint
a mi — tisztelot a nagyon ritka ki-
vételnek — okosabbnak, mint a
milyen, a felületen akar uszni min-
denki, könnyen élni s ez az, mi szeg-
gőny cifra társadalmunk héja alatt
addig terjeszkedik, míg összedönti a
tarka házat, mely még elég pajzsul
szolgált a „látszat rabjainak“.

Tessék megtekinteni a telek-
könyvi kimutatásokat, tessék kíváncsi
szemmel beletekinteni a társadalom
felszínén uszó házi naplójába s el-
borzadva fogják az anyagi viszonyok
egy oly ronesolt képét találni, mely
kétségbeeszt a jövő felett. Hol a világ
legboldogabb létet, a legnyugalma-
sabb helyzetet látja, a nyugolmos

kutató belemarkolhat azon hálába,
melynek szálai perzentekből fonvák,
s melyeket az a csunya pók szőtt,
mit úgy hívnak, hogy — váltó.

S hol kell eme szomorú képek
egyik fő okát keresnünk? A sajtónak
hivatása nemesen a társadalom bi-
báit, de az indokokat is kutatni.
Erre könnyen tehetnek amaz öreg
mesével, hogy az ember egykor a
henység kerevetén a könnyen élhe-
tő módjait kutatva elaludt. Álmoda-
megtalálta az igaz utat, ragyogott,
tündökölt, az emberek meghajoltak
a hű fény előtt, körülövezte őt, volt
mindene, pedig nem dolgozott, élt
boldogan, s mire fölébredt, szobája
üres volt, a tolvajok elhordták belőle
mindent. Sok ily álmodozó van a mi
társadalmunkban is, s ezekből lesz-
nek azok a szerencsétlenek, kik azt
hiszik, hogy a sorsnak átka üldözi
őket, s ha eldobálták kincseiket, a
becsületes munkánál többre becsülik
a koldusbotot, vagy a piasztolyt.

Nem kevés szerepe van társa-
dalmi bajaink s zilált anyagi viszony-
nyaink okai közt a divat uralmának,
melyet hűlgyeink oly kitartó híven
majmolvak. Hiába, elmaradni nem
lehet! s ha X-né itt és így jelenhe-
tett meg Y-nének mind a kilencz
leányával tul kell tenni rajta, mert
úgy kívánja ezt a ház becsülete, a
társadalmi illem, az állás követel-
ményei úgy hozzák magukkal. E

balfelfogás és hű versengés egyike
azon okoknak, melyek társadalmunk
mérhetlen határu bajait felidézik.

Tekintsük csak ily nagy ünno-
pen a küznépet, melyhez a felsőbb
regiókból szokott leszállógni minden
baj, mely szintén rabjává leve oly
érzelmeknek, melyektől eddig a nép
szíve meg volt kímélve. Ma nem
mohat a leányzó az Istenházába, ha
aranyon díszített bársony mellénye
nincs, s ha nem köthet selyem ken-
dőt nyaka körül. A „módi“ meg-
alapítá már ott is uralmát. De ne
szóljunk egyedül az iparról, melyet
már annyiszor vetettünk a társadalom
szemébe. A száz mód közül csak egyet
hozok fel, hogy mint fajzik a dolgos
magyar vér — satnya haszonlesővé.
Nem azon iparkodik ma a földműves
ember, hogy fia legyen egykor jó
iparos, vagy apja segítője, nem!
Itákölti véres verejtékével keresett
garasait, hogy hát legyen belőle pap,
kántor, hűz úgy könnyebben fog
egykor megélni. Nem haladás, fel-
világosultság ez, de romlás, satnyulás!

A kisvárosi társadalom egyik
kiváló szennyfoltja — a pletyka.
A helyett, hogy az emberek saját
házuk ajtaja előtt süpörnének, min-
den módon mások dolgait, viszonyait
kutatják, s nem ritkán kíméletlenül
veszik ajkaikra mások legszentebb
családi ügyeit, és sajnos, hogy a
tekintetben nem csak hűlgyeinket éri

TÁRCZA.

Megcsókolja . . .

Megcsókolja a kis galamb a párját.
Az én rózsám, hej egy csókot csak nem ad,
Azt mondja a kis hímis hogy várjak csak,
Ha ki lesznek hirdelve majd akkor ad.

Nem használ itt sem hízelgés, kérelem,
Mondom neki, mit ér az ily szerelem,
Azt feleli: „Rok lány van a világban,
Hagyjuk egymást maga után nem bánom.“

Amint este jövök haza legények,
Ablakból csak csókot integet, —
De ha ekkor az ablakhoz szaladok,
Nem lelek ott mást, mint egy két virágot

Egyebet ő szerelemből soh' sem ad,
Mint egy rózsát, piros szegfűt, violát,
De megállj csak, ha nem adsz most csak egyet,
Majd fogsz adni a farsangban tízet, huszot szert

A kieserült szemek.

Irta: Zsoltai Ernő.

— Itt vannak a színészek! kiáltá egy
szűzke subancz, végigszaladva a falon.

— Ah! a kedves színészek! sohajta
egy szép barna nő, sütépiros vörösnak körül
kíváncsian hajolva ki az ablakon.

— Melánia! Ön örül a színészek meg-
érkezésének? kérdő egy erős férfiang és
öbvegyült, izmos férfi lón látható a szép
barna nő mellett.

— Örülök, felelt az vissza halkan, és
rándos hangon; örülök, mert imádom a
színészetet! Oh, az valami nagyszerű lehet:
beleélni magát egy szerepbe; elfeledni azt,
hogy kíváncsi nézők vannak körülle; meg-
valósítani egy alakot, melyet az író lelki
szemei elő képzelt! Ma király! holnap her-
cege! ma kétségbeesett, holnap boldog sze-
relmes! Sirni, kacagni, a mint a szerep
kívánja; dalolni fájón, bánatosan, boldog-
ságról, szerelemről, hogy majd meghasad a
hallgatók szíve, könnyű öl a nézők szemébe,
és ő? a színész? egy két szavával mosolygva
várásolja a könnyet, a tételeit nyugvó kezek
tapsolni kezdenek; csokrok, koszorúk repül-
nek lábaiboz, száz meg száz torok kiáltja
névét; és ő — mosolygva hajol meg a
virágok közt a közönség előtt! Mily boldog-
ság annyi ember érzelmeivel játszani! Imá-
dom a színészetet: az érzelmek nemcsitóját,
mely kedvelteit színekkel festi a jót, und-
ritólag a rosszat, hogy önkénytelenül borza-
dnak a kétkeztűség s fondorkodás rát bünei-
től és vágyódnak követni a jót, a szépet,
uhajjuk elérni a boldogságot!

— Igen, Melánia! Ön a művészt érti,
de nem a kontárokat; látja csak rossz szí-
nést, tudom kiábrándulna teljesen és én
nem hiszem, hogy ezek itt, a kik salura
kényszerültek jönni, valami jó színészek
legyenek, elégedetlenkedek az öreg ur s
roppant rossz kedélybe hozta őt az a tudat,
hogy neje úgy rajong a színészetért.

A szép barna nő épen vődboszredő
kéztűlt a vándorszínészek érdeklődésben, már
főnyült mosolygva a bíbor ajk, kacérul

ragyogtatva fehér fogcskáit, midőn két
vidám fiatal színész ment el az ablak előtt.

— Nézd pajtás! Lajosok Lajosai!
ennek kell lenni az én otthonomnak! Fogad-
junk, hogy én itt fogok lakni! mondá az
egyik zongorista hangon. Nézd, nézd! itt az
udvar telve a legszebb virágokkal. Ah! mily
édes beszívni itt a rózsák illatát és ott a
szentek virága: a fehér lilium; estenden itt
ülök a száz éves hársak alatt, vagy leheve-
redni a puha pázsitra, egy tanulni a szerepet!
barátom, ez itt a paradicsom! Csak az
isten Eva hiányzik.

De az isteni Éva épen akkor lőpött ki
szobája ajtaján. A barna férfi, mint csábító
kigyók, gyűrűstek keblén s gyönyörű vállán;
félgy nyílt, halvány rózsabimbó baldoklott
pihégek keblén; ivarfehér kezei a kéje egy
kört kalap rózsaszín szalagját tartá. Meg-
lepve állva maradt, mert észrevette a két
színészt, kik virágait csodálták; látta őket
az előtt ablaka mellett elhaladni, de azt
hitte, hogy tovább mentek; kisértelt, hogy
utánuk nézzen. Most itt álltak néhány
lépcsényire tőle; habozott, vissza nem tér-
hetett, feléjük nem akart menni, de azok
nem azért voltak színészek, hogy fel ne
találják magukat; köszöntötték őt s ékes
színpadi pathoszal elszavalták előtte, hogy
a szomszéd B. városba akartak menni, de
utjuk Tornafalván vitt keresztút, tehát jónak
látták egy kis pihenőt tartani, néhány na-
pot salus töltendő az itt lakó földbirtokosok
kedvéért; tehát ha ő nagysága megengedi,
elég bátrak lesznek minden, szíveskedjék egy
kis jó tanácsot adni, hol lehetne néhány

napra lakást kapni, mert az egész társulat
elazéldott, ki merre akart, lakás után nézendő
és hogy már többet kaptak is szállást,
csak ők ketten oly sorstűdözöltek és még
eddig nem tudtak róla az ott tenni; de az a
virágos udvar árnyas fáival oly nagy mérvben
megnyitott tetszésüket, hogy nincs nagyobb
ohajtásuk, mint — ha csak lehetséges —
itt kérni maguknak szállást.

A szép barna nő elpirult, felelni akart,
de meggyílt mögötte a nagy tornácra nyíló
üvegajtó és ott állt a férj. Igazi magyar
földbirtokos; mint már említett, öbvegyült
hajjal, piros, egyszínűs arccsal, kezében
nagy taktók pipa, — s magyaros vendégze-
rettel bíva meg a színészeket házába belépni.

— Már ha Melánia oly nagy örömet
leli a színészetben, mért ne szeretném meg
neki ez örömet, hogy néhány napig színész
vendégünk is legyen; legalább kiábrándul
majd képzelődéséből a színészetet illetőleg,
ha ezekkel társalog, és utókére be fogja
láttni, hogy kontárok, gondola magában az
öreg Csürey ur, ki nejt mindennek felett
szertette és pillanatokra, ha fáj is neki,
vagy túrlomlancné tévé is annak szeszélyes-
sége, de kettőzött hűvel igyekeztet rátn
kedvét korezni, és így a két színész a leve
vendégzeretetre talált; a kényelmes urilak
olegendő szobával birt; egy szoba rendol-
kezőkre bocsátatott, ők kényelembe ho-
lyozták magukat, szerény podgyászuk el
lett hozva.

Az alkony már ott találta őket a
bárfák alatt; a szép nő férje jobbján ült;
a két színész sok nevetni való adomát be-

a vád, de a férfivilág is megenged magának aféle örömet, hogy egy kis töről motazott friss plotykát szárnyra bocsásson.

Innen van, hogy az emberek aztán, amennyire lehet elzárkóznak egymástól, s mind gyorsabban szakad a kapocs, mely a társaságot ötvöztetebb és kedélyesebb tette. — „A kinok nem inge, ne vogye magára!”

Ideje, hogy úgy a sajtó, mint az egyesek minden fegyvert megragadjanak a társadalom hibáinak kiirtására. Ki kell pellengőrezní a „látzat rabjait”, meg kell vetni azokat, kik a becsületes munkát kerülők, a kik nem szorítják meg tisztellett az iparos kőrges tenyerét és hiu göggel lenézik a dolgozó ruhát, melyben a becsületes emberek kenyeret keresnek. Kérlelhetetlenül kell irtani a hibákat és jó példával járni elő, s mint Csengeri mondá, kiáltó botúkkal irti minden magánlak ajtajára o szót: „Takaróosság!”

B. K.

A községek megyékben megmost sincsenek megválasztva mindenütt. Horváth László megyei alszámszó a gyámhatóság-hoz következő jelentést tesz:

„Az 1877. évi XX. t. cz. 173. §-a értelmében, részint közigazgatási bizottság határozattal, részint árvasszéki végzéssel a szolgabírák utasítva lettek, hogy illető járásaikban a kör illetve a községi községek megválasztásai záros határidő alatt kikérjék. Hogy mennyire tölték ezen utasításnak előgei, szolgálatuk utmutatásul a következő adatok:

A nógrádi járásban a községi községek minden községben megválasztva.

A losonci járásban 64 község közül 62-ben választottak községek.

A főleki járásban 58 község közül csak 40 községben történt meg a választás. Ezen járásból beküldött adatokat felhasználva a megválasztott községeket egy rendszeres nyilvántartási listába összeállítottam.

A b-gyarmati, szecsenyi és szirákai járási szolgabírák a községek megválasztására vonatkozó utasításnak még mai napig sem tettek eleget.

Tekintve, hogy a községi községek és azok által kezelt árva

vagyon ellen őrséso, nem különböz azoknak helyettesítése tekintetéből a gyámi törvény szerelmé szerint utközlőhölőné vált. — nem mellőzhötöm a t. megyei árvasszéki ügyelmeit felhívni, miszerint Szerényi Gábor, Oláh József, Szójka Emil szolgabírákat felsőleg alatt utasítani méltóztassék, hogy járásaikban a községek megválasztását rövid záros határ idő alatt eszközöljék, nem különböz Hartvich Ferencz losonci járási szolgabírói arra, hogy Balázs-Hután és Lítkeo, Placy József főleki járási szolgabírói arra, hogy Báron, Bolgáron, Czered, Fülekelesény, Fülekkovácsi, Gácsa, Hidogkút, Ipolynyitra, Korlát, N. és K. Keresztúr, Obást, Perce, Pogony, Saigótarján, Sávoly, Somoskő és Veskő Zagyva községekben a községek megválasztását záros határ idő alatt megválasztatni, illetőleg a megválasztottaknak udvorsát beértesíteni kötelességüknek ismerjék.

A számvizsgáló szakbizottságok Madách Károly alispán és Komjáthy Anselm főjegyző elnöksége alatt 2 csoportra osztva; a beérkezett községi 1879. évi költségvetéseket f. h. 19-án és 20-án vettek vizsgálat alá. Közöljük az eredményt, miszerint:

1. A b-gyarmati járásban: Kékko, N. és K. Szatmari, K. és N. Kúrtó, Vadkert, Zselonik, Sz. Péter, A. és F. Esztergály, Szoloz, Szarabrozzó, D. Gyarmat, Varbó, Sz. Kovács, I. N. és K. Kér, Zobor, Pető, Hugyag, Marczal, K. Zöllő, Bakó, Mubora, Szügy községek költségvetési észrevétel nélkül jóváhagyatni véleményeztetettek. Lest, Dejtár, Patak, Zsély, Szklabonya, Óvár, K. Uffalu, Ebcezk, Bussa, N. Zöllő, Náudor, Riba, N. Lam községek költségvetési észrevételekkel jóváhagyatni véleményeztetettek.

K. Haláp, Herencsény, Surány, Tráza, Csesztve és Patvarcz községek költségvetési visszautasítatni véleményeztetettek.

2. A nógrádi járásban: Berkenye, Nógrád, Nézsá, A. Sáp, F. Sáp, F. Szecsenke, K. Eszet, Deboresény, Szentó, A. Bodony, Toludás, Boreos Berikó, Nótius, Bánk, Rétaig, F. Bodony, N. orosz, Szátok, Berki, Horpács, Agárd, P. Szántó, P. Katalin, Szendebely, Legénd, Keszeg és F. Petény költségvetési észrevétel nélkül.

Kosd, A. Szecsenyke, Rád, Ponez, Romhány, Terecke és A. Petény községeknek költségvetési észrevételekkel jóváhagyatni véleményeztetettek.

E járásból egy költségvetés sem utasított vissza.

3. A szecsenyi járásban: N. Géca, Szecseny, Szápatak, Tótmarokháza, Megyer, M. és K. Gergo, Lítke, Luczin, F. és A. Ludány,

Póstyén, Endrefalva, Pilius, Dolány, Ság, újfal, Eica, K. Hartván, Karancsás, Szal, matorca, Felfalu, Hny, Szohartyán, közsegek költségvetési észrevétel nélkül.

Szabol, L. Gergo, Csitar, Karancsaközi költségvetési észrevételekkel hagyattak jóvá.

Hny község költsé visszautasított.

4. A szirákai járásban: Sz. Iván, Kutas, Garáb, Kozárd, Kékényes, Heréd, Szirák, Jobbágyi, Szarvavéde, Beesko Kővesd, Bagyon, Palotas, Hehalom, Bokor, Degeleg, Lőrmezi, Zagyvaszántó, Sámsonháza, Csengerháza, K. Bákány, N. Bákány, Mátraverebély, Szandaváralja, Szanda községek költségvetési észrevétel nélkül.

Erdőker, Vanyarcz, Bér, F. és A. Told, Esseg, Erdőmárcsa, Kalló, Csécsé, Gúta, Buják, Szőlős községek költsé észrevételekkel hagyattak jóvá.

Berecz és Terény községek költségvetési visszautasítottak.

5. A főleki járásban: Rónya, Uhorzka, Bradistya, Korna, Ozdiu, Bisztricska, Berzouez, Poltár, Sóslehota, Csehbrezó, Zeleno, Málnapatak, Fülekpátpóki, Csákányháza, Ragyolez, Somoskő, Somosújfal, Vescskő, Czered, Bolgáron, Fülekelesény, Fülekkovácsi, Gácsa, Ipolynyitra, Korlát, Sávoly, Perce, Füle, A. és F. Pálfalva, Haglyasfalja, Vizlász, Andrásfalva, K. Terecske, Mátravér, H. Terecske, Neutli, Mátrazsolt, Lapujtó, K. Berény, K. Apátfalva, Karancsalja, Z. Róna, Ó-Bást, Pogony, Hidogkút községek költségvetési észrevétel nélkül.

Báron község költségvetési észrevétel lelkkel jóváhagyatni véleményeztetett.

E járásban hasonlólag egy költségvetés sem utasított vissza.

6. A losonci járásban: Losoncz, Podreestány, Udorvya, Vámostfalva, K. Lehota, Tosonca, A. Sztrigova, Tótkisfal, Tóthartyán, K. Liberese, Zavadá, Miksi, Lónyabánya, Kalonda, Tarnócz, Pilis, K. Mulyadka, Torbeléd, Rap, Muesny, Veres, Turpolya, F. és A. Tizovnyik, Diviny, Fűrész, D. Oroszi, R. Lehota, A. és F. Bzova, B. Lehota, Páróca, Szenna, F. Sztrigova, Borosznok, N. Liberese, Prihoj, Leutvora, Sullye, Nodellitya, Polichno, Abclorn, Madacska, Gácsa, Gácsfal, G.-Lehota, Gergelyfalva, Lupoca, Maskova, Prága, Tamási és Rácos Mulyad községek költségvetési észrevétel nélkül.

Losonczpátfalva, Tótkescsény, Losonczutgar, P. Fabianka, L. Kisújfal, Nagyfal, Vadalca, Ohuta, Kistuzsár, Vilko, Jelszecz, Tórnas községek költségvetési észrevételekkel hagyattak jóvá.

Dobrocs község költségvetése vissza utasított.

- Válasz „egy bizottsági tag”-nak.

Mint e tisztelt megyének központi esendbiztosa, hivatala vagyok — a „Nógrádi Lapok” 45. ik számában közlött „egy bizottsági tag”-nak — a megye költségvetéséhez fűt, s meleg szavakban iudokolni ohajtott javaslatára szerény nézetemnek kifejezését adni, eltekintve ezáltal az őszönök látszó érdekektől, melyek a t. bizottsági tag urak az altisztek epésében hagyására vonatkoznak és sajátjai engedik, hogy azon érdektől a esendbiztosokat is lezállítsam lovukról, hogy ezek 100—100 forint utálánnyal tengődjenek, s ez által ne legyenek képesek hivataluknak megfelelni, hogy jutna ekkép a személy és vagyon biztonság?

Tekintünk kissé távolabb, s nézzük meg a fővárosok rendőri szervezetét, hol nem az a cél, hogy a személy és vagyonbiztonság óre lezállítsák lováról a kezei egy bűntény kiderítésénél megköltöcsenek, hanem ha kell hát lóra üljön, hogy célját érhesse. Más államokban a rendőrség szervezésére és fenntartására nagy nyolt fektetnek és mesés összegeket is költenek, nálunk azonban a t. bizottsági tag úr vélekedése szerint úgy látszik — teljesen elég, ha a pandur adóexcitációkon szerepel a tulajdonképeui hivatása harmadrondú dolog marad.

Czikkiró bizottsági tag ur még tovább is megy gazdálkodási jó szándékában, mennyiben legnagyobb részben a esendlegénység óriási laktsanyájának még óriásibb kályájában oltóztulni szokott a eddig is kevésnek bizonyult famennyiség, és a központi esendbiztosi hivatal óri 6 font gyertyáját is devalválni ohajlja: pedig a 6 font gyertyával vajmi kevés gazdálkodhatunk a még kevesebbet világíthatunk meg, azon meg sokat is pedig szűken is alig elég a mindennapi szükséglet fedezésére. Nem a mindenesek, pandurok és esendbiztosok — különben is szerény — fizetésén kell és mindég csak a közbiztonság rovására a meggazdálkodást kezdeni.

Nem elég tehát, hogy a lovas esendlegénység szállíttatik lo lováról, (mely intézményt teljesen magaméva teszek, nem lóvén értelme egy lovas esendlegénység) hanem hogy a esendbiztos is 8 frt 13. krt. havi utálálányra szorítsassék, lehetőleg csak azért, hogy az őszögecskét egy utban fizetvén kij: még állomás helyére sem térhessen vissza, valóban szomorú dolognak tartanám a személy és vagyonbiztonságra nézve. Mert tegyük fel például: hogy a tisztelt „bizottsági tag” ur a esendbiztos állomása helyétől legtávolabb lakik, és juthat ohajtották

szélt, a jó lelki háziur kacagott úgy, hogy könyei hullottak nevetésben, mit nagy veres virágú kendőjével igyekezett törölgetni, Melánia csak mosolygott.

— Paratlan vig sík a mi színezeink, mondá az öreg ur. midőn azok uti fardalmaikat kipihenendők szobáikba vonultak; jó családból valóik lehetnek modoruk után ítélve; mit mond hozzá Melánia? és ajkaihoz voná neje parányi kezét, kérdőleg nézve szép szemébe.

— Fázom, mondá kitérőleg; oly hüvös az est, s őszesvóná koblen könnyű nyári kendőjét, s őjt mondott férjének, ez arezát csókolá meg és Melánia szobájába tért...

— Ab, megőrülök! mondá az egyik színezs, Tarnay Jenő, ki nem tudott aludni, a nyitott ablaknál állott a láttá az előbbi jelenetet; megőrülök e nő miatt: nézd, Lajos! a férj megcsókolá e havas arezót, szép sötét szemébe nézett! Lajos! én gyűlölöm a férjet és imádom e nőt; e nő angyal! Istenem ez éden közepette! Barátom, én szerelmes vagyok e nőbe halálomra.

— Majd kiabrandulsz, szólt a másik, kit Lajosnak hallánk uoczozi. Többször is mondta, hogy halálomra szerelmes vagy egy nőbe; elfeledted, újra szerettél, még pedig ismét és újra halálomra. Ez megint egy új fejezet életedben.

II.

Másnap előadás volt; a falusi vendég-lős nagy szobája megtelt néző közönséggel; őszegylőtek a földbirtokosok, kővér nejeik, fiatal, szendo leányai a meglehetően ügyetlen modorú baik kíséretében. Az öreg urak türelmetlenkedtek, mert nem volt szabad pipázniok; a mamák panaszkodtak a nagy hőrség ellen; a kisaszonykák ildomosan hallgattak;

de az urfiak, a kik már néha-néha buza és gyapjueladás végett a városban is megfordultak, személtveget bigyesztettek orrukra, egyik labról a másikra álltak; csak a kezeiket nem tudták hova tenni, figyelmenkedtek velők, mintha nem is az övék lettek volna, utójára zabolozták, hogy ne alkalmatlankodjanak szótelen orruk körül, keresve a hajuzat, a mit még nem igen lehetett püdnéri.

Végre a vendéglős kis fokával esendgetett egy üveg poháron; mely esend lett a teremben, a függöny felvonatott. A „Falu rosszat” adták. Ott állt Gőndör Sándor a színpadon, bő patyolat ingujja visszahullott vállaira, látni engedé izmos karját; hosszú arvalányhaj longott szemére vágott kalapjának, mely alig tudta fedni a tömött gőndör sztrőket; énekelt szomorúan, bánatosan, igaz, mely érzéssel, — de azt csak egy vető észre, hogy az ábrándos szerelmet, bánatot tükröz szemek egy helyre, egy alakra estek, annak esendtek viszontszerelemért, annak beszóltek kétségbeesésről.

Melánia látta a tekintetet, mely reá irányult; megismitta márványhomlokát; láza-nyfőrgétek egymást gondolatait; látta maga előtt a színezt, hallá őt énekelni; hangja magasabb, nagyobb helyre vágott; itt visszaverődött az alacsony terem falairól s úgy tetetett, mintha minden hang körülte folya ősszo egy tengerre válna, hullámai ősszo esapnának felette, ő elhalna, aztán feltámadna egy jobb helyen, hol boldogság és szerelm honol. Egyszerre csak elhangzott a dal, Melánia figyelmeztet megérintésből; körülöztet — a közönség tapsolt, — a színezs meg-hajolt községnél a tapsokért; de virágcsokrok, koszorók nem repültek lábaihoz, nem szórtaik telő rózsákkal a színpadot.

Melániának ez fájt; koblen pompázott egy gyönyörűen kinyílt rózsá, levette onnan

őnkénytelenséi. szemei azonban épen ekkor férje szemével találkoztak, ki mellette állt.

— Mit mondana a nép? villant fel Melánia agyában a gondolat. Téplelni kezdé a virágot, szétszórtá a letépett szirmokat.

— Nézd, barátom, Csereynét; mily szép ő! Látszik rajta, hogy nagyvárosi nő, finom, kollemes, gyönyörűen tud öltözni; egészen kiválík a többi közül, — sipegé hátul egy falusi uracs.

— Szépnek szép, mondá Párdy ur, a ki mindent tudott; csak egy kár bönne; nézzétek csak figyelemmel arezát a különösen szeméit, ugy vettem észre, hogy a szép barna szemek egyike mozdulatlan; habár tökéletesen hasonlít a másikhoz és a családtag biven van is utáozva: mégis azt kell hiunom, hogy e szem nem valódi. — Én sokszor figyelemmel kísértém e nőt és azt mondom, ismertem őt mint leányt; gyakran beteges volt, talán ez tevé oly ábrándossá. Egyszer igen beteg lett; azt beszélték, hogy egyik szemét érte valami baj; egy ideig fekete helyem köztét hordott rajta, aztán néhány hóig anyjával utazni volt; hogy hol voltak, hol nem, arról hallgat a rége; de mire visszatekertek, a szép Melánia szeméi újra ragyogtak; de az egyik, az oly különös volt; azonban e különöségét a barna szemnek igen szépen meg tudta fejteni Rózika, a Csereyné ő megégyánnak szobalánya, kívül elolcseregetem néha az előszobában. ha hozzájuk mentem; elbeszélte, hogy kinaszonya minden este, mielőtt aludni menne, egyik szemét pipereasztalára teszi. Ezután néhány hétre nőt kért az öreg Cserey; az öreg ur gazdag, jó becsületes ember; nem álltak neki kosarat és így már két év óta Csereyné a szép Melánia.

— Ugyan mit szől az öreg ur az üveg szemekhez? Képzelem, hogy milyet bámult

rajta; aztán megszokta, mert nejét imádtá; valóban, keresni is kell oly jó férjet, mint ő! felett egy másik és jót kacagott.

— Mit szőlz Tarnay játékhöz? mondá nejehez Rédy mérnök ki nem rég jött Torna-falvára, ez a jó fia tanulástársam volt; igen megörültem neki; valódi neve Gőndör és igen jó családból való, hanem figyelmestetői akarlak rajta valamire, ha ugyan még uem votted észre. Nézd meg őtet jól; nem látsz rajta valami különösét?

— Valóban, nem voltam észre sommit, olyan különös; igen szép alak, jó hangja van... felelt a nő.

— Tehát megmondom: Tarnay jobb szemé utánzólt, de ép oly szép kék mint a másik, fényes is, csak hogy mozdulatlan; néhány év előtt történt vele valami, elvezető egyik szemét, ekkor visszateért családjához; szülei mindent elkövettek, utaztak vele a legfőbb orvosokhoz, míg aztán egyik ily utánzóttal helyette ité a hiányzóit. Tarnay ekkor újra elhagyta a családot s színezsre lett; legalább ma reggel, midőn vele találkoztam, így beszélt el nekem, mondá Rédy ur, míg neje nem győző eléggé csodálui a családjáig hu utánzótt.

(Vége következik.)

Apropenz annak a névtelennek.

1. Verset írt, de neved vagy mért nem látnak alatta? Mert nem versedél — meg hiú és — az se lehetik.

II.

Hallottam-mennél kántor, pap ur dalaljon, írást írt,

„Hét inkább az okor boglár-e rád, ha kiműlt?”

Kétségtelen, keskeny nem kell-e, párt-lesz tudniem?”

Melyet majt te „dóh”-gyásdátok hat síromon.

Luby Sándor.

A csendbistós értekezlet is lett ezen körülmonyrol, de nem lehet a tolvaj üldözése miatt csupán 8 frt 33 krja van, a felfogadandó fuvara pedig 10 frtot kér. Ezon, a egyéb okokat fogva nézetem szerint a csendbistósoktól nem hogy a lótapot elvonni és utitárlányra változtatni, — hanem kötelezni kell arra, hogy 2 lovat tartsanak a ezen kötelezettséghez a szükséges két lótapdíjat megkapják.

Hivatást érozven magamban legujabb hivatalom betöltésére, bátor vagyok a t. bizottsági tag úr pártfogására ajánlani azon javaslatom elfogadását, melyet röviden és bővebb indoklás nélkül — mert az indokok magában a tárgyan belül megoldásukat — lesz szerencsém a t. megyei bizottmányi közgyűlés elé terjesztetni.*)

Reflektálnom kell még a t. bizottsági tag úr azon indítványára, mely szerint a „központi“ címzet elörlendőnek véli, — am legyen, miután ezimet egyes ambíciók, hanem ismét csak a közbiztonság érdekében kell megjegyeznem azt, hogy miután a központi csendbistós hatás köréhez tartozik az egész megye rendőri ügyeinek vezetése, továbbá az alispáni hivatalhoz esetleg a t. megyei bizottmányhoz bonyolítandó felterjesztések, javaslatok sat. elkészítése, a csendlegénység elbocsátása vagy felfogadását tárgyzó ajánlatok, valamint a kir. törvényszék és járásbírósnak az egész megyére nézve a központi csendbistós hivatalhoz intézett megkorosodói, szóval az az az csendbistós hivatalok irólati munkája, ezen bár esekélynök látszó a még is nem csokoly munkával járó teendőkért csopet sem lehet sokallani a magyon is szerény központi címzet.

Nem hiszem tehát, hogy a t. bizottsági tag úr javaslata szerint a járási szolgabíró urak — különben is halmozott teendőiknél fogva — szivesen vegyék a központi csendbistós fennebb körvonalozott irólati teendőit, már csak azért sem; mivel nemdörven érintkezésben a csendlegénységgel, ezek felett az ellenkódést nem is gyakorolhatják.

Nyugodtan nézek tehát a legközelebbi megyei bizottmányi gyűlés igazságra, méltányos és büls intézkedés elé.

Zuborycs István,
központi csendbistós.

Egyen a tárgyban közölték Diószeghy T. csendbistós úr felszólalását is.

N. Oroszi nov. 20-án.

A „Nográdi Lapok“ 45-ik számában egy bizottsági tag úr által azon indítvány hozottat javaslatba; hogy: ha már a csendbistósok mellé rendelt egy — egy lovas csendlegény ol fog töröltetni, szüntetessék be a csendbistósok lótapja is és pótolassék be a 100 frt utitárlánál. — Gazdálkodási tekintetből igazságot adók ezíkiró urak, ha szivesen lenne bebizonyítani, és kiszámítani, hogy 100 frt utitárlánál, a így havonta 8 frt és 33 4-e ral meg fogok-e tudni feladni kitélezettségüknek a csendbistósok, — bítor vagyok figyelmeztetni ezíkiró urat azon körülményre, minél pontosabb számításán végezt, hogy a csendbistósok kötelezik a megyei bizottságok határozata folytán gyakori időközökben járásait bentazni, ezen felül minden egyes lopás, rablás és gyilkosságnál a helyszínen megjelenni, a tolvajokat, rablókat és gyilkosokat müktség oszton üldözni és nyomozni, mindezeket tekintetbe véve, ha képes lesz t. ezíkiró úr kiszámítani, és akként folasztani a 8 frt és 33 4-e tod krt, hogy abból 10—12 napi utazási költség kikerüljön, biztosítom, hogy kártársaimmal együtt, kik majdnem mindannyian bizottsági tagok vagyunk, pártolni fogjuk javaslatát, de mert erősen hiszem, hogy hajszon fogja úgy folasztatni, hogy a 8 frt és néhány krból minden utazási költség kikerüljön; onnélfogva kérem kártársaim nevében is, sziveskedjék a megyei bizottsági gyűlésen Zuborycs István kártársam javaslatát pártolni, és oda hatni: hogy a

*) Javaslatom csupán abból álland, hogy tekintetbe véve a lovas csendlegénység eltörölését javadalmazásának a csendbistósok lótapdíjjal, hogy szívesen lehetné törölni az, hogy a csendbistósok esetében 2—3 csendlegény kíséretében saját lovon járását bentazassák a hogy ezáltal meggyökös hatást nyújt ne szenvedjen, az általam már előbbi javaslatba hozott lovasok és Polgári jársokba egyenként bentazandó 10 nyolcs csendlegényt 9-re vélem, leszállítandók az, az jársokban szükségessé vált altisztek épölgben hagyásával, ekkép a két csendlegény apasztásával csak 60 frt éves ráháza és folasztatványból lenne az 2 lótap díjait fedezendő.

két lótapdíjat átadány „mint nélkülözhetetlen“ megzavartatassék.

Mert mi fog például történni — ha Péternek vagy Pálnak a lovat elhajítják és bejelentés folytán a csendbistósok utánna kell sietni a harmadik, vagy csak a szomszéd megyébe is, az, hogy az előfogatok kirendeltetésével (kérdés idegen megyébe adnak-e?) az idő elmúlik, különben ujári időben midőn az iga vonó a foglón jár — minők folytán ekkor a olvajunk ha hárt nyomába van is a csendbistós, az elhajított tárgyat egy más ezimborájának kezébe szolgáltati és ez által az üldözöt tévutra vezeti, holott: ha a maga fogatán mellet az sajátja lévén, addig és oly sebosen háj tatbatja, mig elhaját nem éri mi elő fogat utján soha sem sikerülend, felhozhatnék még több ily eseteket is, azonban hiszem, hogy a fennbbi példánál fogva is, elég ügyüket és körösüknök egy a t. ezíkiró urak, mint bizottsági tagnak, valamint a megye közön ségének becses figyelmébe és pártolásába ajánlani

Diószeghy T.
csendbistós.

Uj kocsipostai tarifa.

B) Értékpörte.

VIII. Németországgal közös forgalomban, új alsku, sárgás papíron kiállított bolyguzott, „postai szállítólevél“ kell használni, mely minden postahivatalnál darabonként 6 krért kapható.

Egy szállítólevéllel háromnál több egy és ugyanazon címzettbe szülő küldeményt föladni nem lehet. Ha egy szállítólevélhez egyenél több küldemény tartozik, azok mind egyike vagy értékvilágításal ellátva, vagy értékvilágítás nélkül, és mindegyike vagy börtönzetlen kell legyen.

Azon eddi szabály, hogy a föladó a szállítólevélhez egy egyszerű (15 gramot meg nem haladó) levelet (értéktel: levél) ragasztottat vagy fűzöttet, ezennel meg szüntetik.

IX. Postai utánvétellel terhelt küldeményhez, ha az a Németországgal közös forgalomba át is megy, egyelőre, további intézkedésig az utánvételi utalppal összekötött eddigi szállítólevelek használandók.

Az utánvételi illeték a belöldi forgalomban változatlanul marad, ugyazintén a svájci forgalomban Németországon át. A Németországba szülő küldeményeknél azonban az utánvételi illeték minden forint utánvételtől vagy töredékeett 2 krral, de egyegy küldemény után legalább 6 krral állapítatik meg.

X. A Németországgal közös forgalomban tartoznak mindazon küldemények, melyek az osztrák-magyar és a német területet érintik; tehát nemcsak a Németországba, át pld. Belgiumba, Franciaországba, Svájcba stb. szállítandó küldemények is. Ez utóbbiak is a jelen sály és érték-portó tarifa alá esnek, melynek tételőihez hozzájárulnak még a belga, francia, svájci stb. területen történendő szállításért járó és minden postahivatalnál megtérhető díjak.

XI. Romániába, Szerbiába, Oroszországba stb. szülő küldeményeknél az osztrák-magyar határszélig azintén ezen új tarifa jön alkalmazásba, és pedig oly formán, hogy 50 frt értékig terjedő küldeményeknél az érték portó nem mint a Német országba szülő vagy Németországon át szállítandó küldeményeknél 6 kr, hanem csak 3 kr; az 500 gramig terjedő küldemények eulypörteje pedig 15 kr helyett csak 12 kr. Ha azonban ez Oroszországba szülő küldemény Németországon át volna szállítandó, pld. Sz.-Pétervárra, Dorpatra, Rigába stb. a 6 krajczár és illetőleg 15 kros tételő számílandók.

XII. A fentebb említett tételők alapján kiszámított tarifa a kincstárilag kezelt postahivataloknál 2 krajczárért kapható.

Egyebeken a fennálló szabályok érin-tetlenül maradnak.

XIII. Az 1878. évi október 31-én foladott küldemények, még a jelenleg érvényes tarifa szorint díjazandók, ha az nap már el nem indíthatók is. Ugyazintén az áttörötlen végett érkezott, de 1878. novem-ber hó 1-je előtt feladott küldemények is a jelenleg érvényes tarifa tételői alá esnek. A korábban kézbesítés végett érkezott küldemények is a jelenleg érvényes tarifa tételői alá esnek. A korábban kézbesítés végett érkezott küldemények azonban, az 1878. november hó 1-én vagy később viz-sza vagy után földési portó tekintetében már az új tarifa alá esnek. Ugyazintén az 1878. évi november hó 1-én és azután viz-sza érkezett tértétküldemények, habár még a jelen fennálló tarifa érvényességi idejében adattak fel, a feladónak, ha szükséges, még kényszer után is vissza kézbesítendők.

Kelt Budapest, 1878. évi okt. 17.

A földmészter, ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumtól.

Irodalom.

Tabornak és Paroch zeneműkora-kedésében Budapeston megjelent legújabb zene: „Molinár-baka nótá“. Fűzékhangra zongorakísérettel alkalmazta Huber Sándor. Ára 60 kr.

Hírek.

A helybeli dalegyület által e hó 9-én a harsztéren megmozdult katonaik javára rendezett hangverseny, egy művészi mint anyagi eredményét tekintve teljesen sikerült-nek mondható *) Ir. Pongrácz Simonyi Sarolta ó. u. kellemes és mindamellett erőteljes csen-gőhangja meglepően szép előadása, valamint Detrich Elek úr előnyösen ismert színelő-játéka a közönséget oly lelkesedéssé ragadta, hogy a színen nem akartó tapsvihar a műsorozat ezzel járó megkövetésének csak is az előadók kimerültsége azabott hat-tart. Ha nem is ily gyújtó hatást, de nem kevésbé sikerrel arattak Kiedl Anna kasszony, Aninger László a Kazinczy Gábor és Oko-licsányi János urak, kik ugy szép technikai-juk, mint művészi felfogások és előadások által a legkövetelőbb igényeknek is könnyen megfeleltek. A dalegyület által előadott darab-bok semmi tekintetben sem áhották ki ugyan a verseny a műsorozat többi számaival, a haladást azonban itt is el kell ismernünk, az együt igazolta, miszerint minden esetre nagyobb pártolásra érdemes, mint a mily-lyonban részesei. A szép a nagy számú közönség az előadást laukadatan jó kedv-el hallgatta végig, mi pedig csak kötele-ségünket teljesítjük, ha a működőknek a különösen bár Pongrácz Sarolta úrnának azives közreműködéséért ezzel a köző írólat-fényesen tanúsított hazafias buzgalmaért szívesedő vitáink nevében is köszönetet mondunk. Nem mulasztjuk el azon-ban, hogy társadalmi életünket jellemző azon kisvárosias beteges érzékenységet meg ne rójjuk, mely ez alkalommal is oly sok véletel zavart fel, a melynek fogva min-den zöletlen vagy tévedés szabókos meg-bántások tekintetik a melynek folytán a hozzáférhetlen magas ünézetlen az által ejtett képzelt sérelmek oly koros dagasztá puffasztatik, mely a után fakadó nemcs ezelmek-et még csirájában is elfojtani képes. Jó tékony előadók nem azért rendeztetnek, hogy ott valaki előkelőségét érvényre juttatasson, hanem hogy mindenkinek alkalom nyujtassék a kitűzött eszt előadásához tehet-sége szerint hozzá járulni. — S ennél fogva sokak által a rendezőség ellen azon okból, mivel meghívót vagy kedvök szorint hely-et nem kaptak, emelt panaszt, nem ho-lyosolhatjuk, amennyiben nyilvános elő-adásra a külön meghívó teljesen felesle-ges, a szegény sebesült szenvedésioink csehitésére az utolsó padba ülőnek fríja az első padban ülővel teljesen egyenlő ha-társai bir. Az előadást követő rögtönzött táncmulatság is mely reggeli félét óráig tartott, a résztvevőkben sokáig kellemes emléket fog ébresztetni. A tiszta, jóvodelem: 150 frt

A dalegyületi bizottság a f. hó 9-ki hangversenyről következő számadat tesz közzé: Bevétele: jegyekért 243 frt 80 kr., fölülfizetésekben és pedig Szentiványi Ferenc 10 frt, bró Majthényi Lászlóné 6 méltósága 5 frt 50 kr., Sréter Alfréd 5 frt 50 kr., Sebult Antal 2 o. frt, Makkey Sándor 40 kr., Streisinger Ignácz, Felsen-borg Ignácz 20—20 kr. összesen 233 frt 60 kr., összesen 267 frt 60 kr., kiadás 123 frt 27 kr.; a sebesültek javára elkül-dezett 144 frt 43 kr.

A b. gyarmati műkedvelői társulat állandó választmány a f. h. 17-én tartotta első ülését Némethy Kálmán elnöklése alatt. Főbb tárgyai voltak: az alapszabályok revíziója és az előadás szorvező bizottság kirosolása. Az 1876-ban fennállott műked-velői társulat alapszabályai fogadtattak el. A legközelebbi előadást szervező bizottságot a szor Weisz Salamonné öngyásága és Gyarm Jenő úr személynében szorvező ömze, kik a rendező: Fabricey József közreműkö-dés mellett hivatta lesznek a darabot meg-választani s a szerepeket a tagok között kiosztani Jeczonaszy Dancóné ö nagysága azon indítványra hogy a kisorolt rendező köteles legyen a szoropló hölgyeket gardi-rozni, általános helyesléssel fogadtattak. Az ülésen a női bizottsághoz Dr. Molicher Ferencné, öngyásága is részt vett. Az első előadás decz. 12-ke, tobat a közgyűlést megelőzőleg rendeztetik. A darab és a szor-epiók még ekkorrig nincsenek kiválasztva. Sántin Antónia ö nagysága, a b. gyarmati zárda főnöknője ö frtót adomá-nyozott a b. gyarmati társult együletnek, amiért az együleti parancsnokok által kö szönetét nyilvánítja.

Külföldről. A vadkerti és vizslási bi-rák ezüst érdemkeresztet nyertek érdemeik elismeréséül.

*) E közl-mény tértánya miatt maradt el a mult számból.

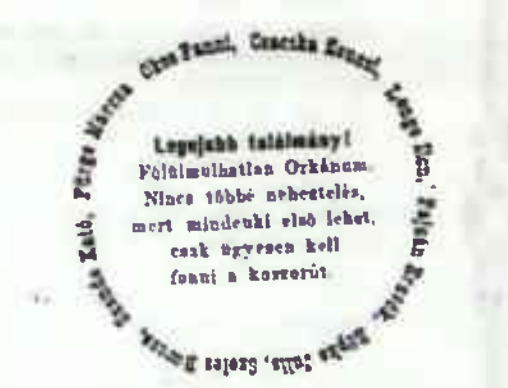
Pályázat. Gyurcsák János jobbágyi körjegyzőnek ezen állomáról történt lemondása folytán a jobbágyi körjegyzőség üre-selésbe jövön, ennek választás utján betöl-tésére választási hatánapul f. 6. november 30-ik napjának d. e. 10 órája ídőtök ki jobbágyi község házához, miről pályámi kívánók azon megjegyzéssel értekezletnek, hogy képviseletükkel és eddigi működésük-ről szóló bizonyítványokkal felszerelt kérvé-nyeiket fenti hatánapig Oláh József jár. szolgabíróhoz adják be.

Külviselet. Főispán úr ö méltósága Szojka Emil és Oláh József szolgabírákat tiszteletbeli főszolgabírákká, Tornay Vidort tiszteletbeli szolgabíróvá, Halász László és Szipszer Adolf szolgabírói írnokokat pedig tiszteletbeli segédszolgabírákká nevezte ki.

Jegyzői szigorlat fog tartatni B. Gyarmaton f. évi november hó 27-én.

Rendőri hírek. Csendbistósunk majd a padlás gerendája, majd az egér lyukakban eldugott lopott pénzeket keríti elő. — E napokban Fortuna gyermekétől — az általa-nosan ismert Jaklica Concsébertől — a Zich vendéglo korcsmahelyiségében tárczája — soktrémával összerázták — 39 frttal a egyéb irataival ollopatolt, — a gyanuba vett Micsko Kóza és Tóbiás Emilia olimpák ol-fogatván, ugyesen parirozták a csendbistós kutatásait, azonban a komoly oldalára ker-ült a dolog a nevezettek a még ugyesebb fogásokat, a érintéseket, nem birván pariroz-ni, bevallák, miszerint a városházban lévő toloncz helyiség egörlyukait azomelték ki lopott pénzüket elrejtése helyéül, Fortuna gyermeke tárczáját pedig bizonyos kimond-hatlan helyre dobált be üszelőpre, honnan nagy bajjal elő kellett venni, már csak azért is, hogy Jaklica egy darabkáját zsinorkán mint amuletet nyakába hordozasson; szom-előtt tarva az álmok azon magyarázatát, hogy ha az ember bizonyos kimondhatatlan-ságról álmodik, pénzét kap — Jaklica szomo soha sem villogott az örömtől ragyogóbban, mint midőn megkerült a már elveszettnek hitt 31 frt ö krját ismét eszéhez szorították, — a hiányzó mintegy 8 frtot a nimphák evés és ivásra költvén el; miközben merész ráptú gondolatuk tovább is elszárvált, — a ményiben még két más társönjükkel elbát-rozák, hogy a legközelebbi napokban Figler József helybeli pékmeszter aróhelyisége ablakán másznak be nagyobb összeg pénzcsáké-re szorítandó, ezen vérmes reményük azonban megbijsult a csendbistós örléyo által. — Bloch Ábrahám vadkerti lakos pad-lásáról e f. hó 11-én éjel 2 löbör, a néhány darab fehércemü lopatolt el, — a két löbör olég nagy tárgy arra, hogy könnyen elrejt-ei nehehezen; tehát a tolvaj gyarmaton kívánta értékesíteni, így csak hamar — már a csendlegénység laknyájában lévő szinbadon bevették a löbörök, erre azután a ezinkotai kántor igazán elmondhatná Otth-ló helyett Ö-to-ló. — egyelőre szinpadra került a két löbör — a legott, Bicskei Gá-bor gyakran lenyített tolvaj, a ezinkos tár-sa Kovács Ignác vadkerti lakosokkal — át adatott a kir. járásbírósnak. — Pusztá Lőrinczbe Gr. Zichy magtárában Sisa József és Czellong Ferencz uradalmi báresok álkulcsal mentek buzát lopni, de biz ök elég szerencsétlenül jártak, mert benn a magtár-ban elbujtatott legény nyakon csipte Sisa uramat ép azon pillanatban, midőn a záak után nyúlt; a külfömben is olcsó buzátul még jutányosabbat öhajto Sisa és Czellong át adatott a kir. járásbírósnak.

Tíz utott ki B. Gyarmaton f. hó 20-án a hajnali órákban a „Homok“ öszében.

Szerkesztői Híreszl.

B. Gyarmat és Vadkerti. B és S uraknak Gyenge kíséreltek, de a tehetőség szírája idővel langokban törte ki.

Vereckio. K. G. urak. „A községi közigas-gatás reformja“ pongyolán kidolgozott értekezlet-kérvés logikai öszereggésszel és itt-ott ellenmondás-sal. A kör előjárása és „később“ eszméje valami új a községi közigasgatásban, de jöl szoró egy-nek a hatáskört sem fejtí ki, sem mindkettőhöz egyírát ragaszkodik, egy az egyik, mint a másik elzmn ideálistikus fogalommal válik. Több tapasztalat után azonban ör eljárat reformpklk is; most társakról csak annat. „Ja magis voluimus ut est“ Késíraták kívánsága szerint vizsga küldjük.

Kelöltés szerkesztő
Horváth Danó.

HIRDETESEK.

A t. cz. közönséget tisztelttel értesítem,
miszerint B.-Gyarmaton, a kovári ut mellett épült

**gőzmalmot megvettem,
azt újonnan berendezve, november 1-től
a forgalomnak átadom,**

a legpontosabb szolgáltatást oly formán ajánlom,
hogy hetenként **vasárnap, kedden és
csütörtökön öröktetvén, egy fogat**
főútczái 214-ik számú saját házamba a kitett
napokon a közönség rendelkezésére álland, mely
az örökre szánt gabonamalmát a malomba a azt
megőrölve a megrendelő által kijelölt helyre
szállítja. A közönség nagyobb kényelmére el vagyok
látva minden gabonamalmával a az ezekből készült
liszt a darafélékkel; onnőfogva a gabonamalmuk
örömlényekkel azonnal felesérthetők.

B.-Gyarmat, 1878. évi október 19-én.

Schmidl Sámuel.

8-6

Pénz!

Blumenthal József
közvetítése által
kisebb és nagyobb
**kölcsön-
pénzösszegek**
adatnak ki.

Ertekezhetni lehet vele le-
vel által Losoncson, Varga-
uteza, Fábry-féle ház, a
tanítóképződe mellett.
Kölcsön csupán illésuraknak adatik.

Molnár János
fodrász

B. Gyarmaton, a Fő-
téren, O m a z t a-féle
házban egy jól beren-
dezett

**borbély- és fodrász-
üzletet nyitott.**

Elvállal mindennemű
női hajmunkákat a
lehető legjutányosabb
áron, miért is a nagy-
érdemű közönség párt-
fogását kéri.

Dr. HANDLER MÓR,

orvos- és sebésztudor, szülész és szemész gyógyít gyökereken, fénys és tartós siker biztosítással
mellett mindennemű

ITTKOS BETEGSÉGEKET

- 1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, ugymint: **magümléseket**, az ingerlékeny gyenge-
séget, az **ondófolysást**, különösen a **TEHETETLENSÉGET** (elgyengült férfiert);
- 2) **húgycsőfolysásokat** (még oly idültket is), a nemzőrészek **bujakóros** fekélyeit és **masodrendű bujakórt** minden alakjaiban és elcsúdlásaiban.
- 3) **húgycsőszűkítések**et,
- 4) **friss és idült nyákfolyásokat**, nőknél az ugynevezett **fehértfolysást** és az onnan eredő **magtalanságot**,
- 5) **BŐRKÍÜTÉSEKET**,
- 6) a **húgyhólyag** betegségeit és **vizelési nehézségeket**.

Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig és este 7 órától 8-ig.

Lakik: BUDAPESTEN, Belváros, Kigyo-utca 2. sz. a Kigyo- és Városház-utca sarkán (Rottenbiller-féle ház) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

Figyelmeztetés.

Am általam **javitott sósborsszesz** mint kitűnő háziaszer megismertetését
Magyarországon mintegy 13 évvel ezelőtt én kezdém meg.

En idő óta folytonosan, de különösen az utóbbi években **utánoztatik**
készítményem a legnagyobb mértékben, azaz, hogy **üregmintáim a csim-
jegyeim, sőt aláírásom is, megköszöntött egyes** vonatkoztal hamisítottat-
nak az **utánozott készítményre**, mely nem áll egyébből, mint közönséges
szeszből (spirítusból).

Igy volt ez hajdan a jeles feltaláló **LEE**-vel: csakit Angliában sokan
utánozták, míg végre a csakit jó hírnevét tökéletesen elcsúszta a hamisított.
Illetőleg kevesebb tökéletesen kitűnő sósborsszesz által.

Sósborsszesz készítményem kiváló gyógyhatásáról az évekhez mellékeltem
hamisítati utasításokban felsorolt levelek, többek között **Kossuth Lajos**
nagy Aazdnak levéltörvényére mint igazolványra hivatkozom, mely alká-
lommal tisztelt verőimnek különösen ügyelmébe ajánlom az általam készített
sósborsszeszhez csatolt **utastításokon látható aláírásomat**, az évekkel
a **dombornyomat** közzététel. a **csimkúpukokon** **ezégen** vert nyomását,
mert úgy az, hogy a vidéki kereskedők nagy része készítményem gyanánt
az **utánozott sósborsszeszt** hozzá forgalomba, illetőleg árusítja, mert a
kedvezőbb tökéletesen készült sósborsszeszről utasításgánál fogva **nagyobb**
engedményben részesítettnek az illető készítő által.

Budapest, 1878. október hóban.

Bráay Kálmán.

Kapható:

B.-Gyarmaton: Gazdik Lajos, Omazta T., Nagy Lajos. — Losoncson: Kunz János, Panda A.,
Lutocsa Dániel. — Szécsényben: Novotny Pál.

SÓS-BORSZESZ,

általam javított kitűnő háziaszer.

Gyors hatást eszközöl: Rheuma, csász, szaggatás, fagyás, fog-, fej és tüdő-
dalmak, szomgyalladás, hémorrhágus stb. stb. ellen; sőt foglaltató szertől is
igen ajánlható, mennyiben a fogak fénysét elősegíti, a fogszuval erősíti, és a
száj tisztá, szagtalan íst nyer a szesz elpárolgása után, valamint fejmosásra,
a hajlodegk erősítésére és korpától megtisztására is.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizományossim tör-
sorával, minden üveghez mellékeltem.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., kisebb 40 kr.

ÉLET-ITAL,

kitűnő háziaszer, váltó, és mecsériz, ből és gyomorgörce, epelinger, hányás
tengeri betegség, vizelészavarás, álmatlanság, stb. ellen.

Ára egy nagy üveggel 65 kr., kisebb 50 kr.

BRÁAY KÁLMÁN,

nagykereskedő, Budapest, iroda és központi foraktár: Múzeum-körut 19.